

i det andet Thing. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts Ake Valgkreds (Holstein) sagde, at der, naar Loven kommer ud, som den nu er affattet, er tilveiebragt en stor Sikkerhed for, at Politiet kan forebygge Misbrug og Misligheder fra Pantelaanernes Side, selv om man lader Bestemmelsen om Verufede og Børn udgaae; men jeg troer, at det er en særdeles rigtig Opfattelse, der har ledet Folkethingets Fleertal — og det virkelig ikke noget ringe Fleertal — til under Sagens 2den Behandling at forkaste de to Endringsforslag, som nu igjen ere komne frem. Den Betragtning, jeg vil gjøre gjældende, er, at et af de allervæsentligste Midler, Loven benytter for at føre tilstrækkelig Control med Pantelaanerne og for at forebygge de Misbrug, som kunne udvikle sig af deres Virksomhed, er den i § 3 indeholdte Bestemmelse, at Pantelaaneren skal meddele Laantageren et skriftlig Beviis for Modtagelsen af Pantet, hvori Vilkaarene for Pantelaanet nyie skulle angives. Loven har lagt saa stor Vægt paa denne Bestemmelse, at den i § 8 ligefrem betegner dette Forhold som en Pantecontract, idet der siges, at ingen Pantelaaner kan istedetfor Pantecontracten afflutte Kjøb o. s. v. Det er altsaa fuldstændigt klart, at et af Lovens kraftigste Midler for at virke til Opnaaelsen af sin Hensigt er Udsærdigelsen af Beviset — den i § 8 med Navnet „Pantecontract“ betegnede Overenskomst —, og tager man dette bort, falder sandelig den største Støtte for Loven. Jeg vil nu indskrænke mig til at stille det Spørgsmaal til det høitærede Thing: Naar Loven vil have, at der, idet Pantet leveres, skal oprettes en Overenskomst, hvori Vilkaarene for det angives, vil man da paa nogen Maade kunne forsvare at lade Verufede eller Børn bringe Panterne til Pantelaaneren, og træffe den Overenskomst med ham, i hvis nyagtige Indhold Loven søger sit bedste Værn?

H. Hansen: Den Umage, den ærede Folkethingsmand, som nu satte sig, gjorde for at fremstille Fortrinligheden ved Ministerens Forslag fremfor ved det af 14 ærede Medlemmer i Forening med mig stillede, viser mig mere end noget Andet, at vort Forslag bedre svarer til sin Hensigt end det, der er stillet af

den ærede Minister, thi var dette ikke Tilfældet, vare Forslagene omtrent lige, vilde den ærede Folkethingsmand ikke have gjort sig denne Uleilighed. Den ærede Ministers Forslag knytter sig imidlertid aldeles bestemt til hans Udtalelser ved 2den Behandling, thi han meente dengang, at Følgen af, at det da foreliggende Forslag blev vedtaget, vilde være, at man uden Videre gav alle Betjente et saadant Beviis, hvilket de uhindret kunde benytte, hvilken Dag og hvilken Tid de vilde. Den ærede Ministers Forslag er i fuld Overensstemmelse med hans Ord dengang, men det er netop noget Saadant, vi ved vort Forslag have villet forhindre; vi have ikke saaledes villet give Blanco paa, at en Mand's hele Existentis skal være afhængig af, hvorledes nogle enkelte underordnede Betjente ville optræde, og naar den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) lagde saamegen Vægt paa disse, vil jeg kun sige, at jeg troer, at man med Hensyn til Opdagelsespolitiet eller en Deel deraf med større Sandhed kan anvende den Udtalelse, som ved 2den Behandling faldt om Pantelaanerne, nemlig, at det er et eieendommeligt Folkesæd, man her har med at gjøre. Tilføiningen: „eller vedkommende Politiiinspecteur“ er foreslaaet af Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (S. C. Larsen), som jeg ogsaa troer har nogen Erfaring om Forholdene her i Byen. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds anbefalede endvidere den ærede Ministers Forslag, fordi han meente, at der derved var givet en Garanti for, at Politiet ikke misbrugte sin Myndighed; men der er jo aldeles ikke givet nogen Garanti derved, thi det er derefter givet, at Enhver, som har et saadant Beviis, vil kunne foretage Eftersynet, og hvad enten han har Beviset i Kommen eller ikke, bethder det Intet.

Det ærede Medlem meente, at han havde Erfaring for, at Tyve ofte benytte Børn til at pantsætte stjaalne Gjenstande, medens de selv stille sig i Porte for at modtage Pengene. Jeg tør ikke rose mig af nogensomhelst Erfaring i den Henseende; men læser man de daglige Beretninger i Bladene, vil man næsten aldrig finde omtalt, at Børn have indleveret